

گه ران

ئىوارە درانگان مندالە كانم ئاگدار كرده وه بۆ ئەوهى خۇيان كۆكە نه وه و به ره و مال بچن. چەند لە مندالە كان لە ژورره كانىتر بوون و كه چووم به شوپنيناندا، هيجيان له وى نه بوون. خەيالآت هەليگرتم، دەبي چيان ليهايتي؟ كون وقوژين كه قەت سەرم پيدا نه كردبوو، گه رام. بالە خانە كه چەندە كۆن و هى چ سەردەميك بوو، لام روون نه بوو. هەرام لە مندالە كان كرد، ولام نه بوو. هەروا كه دەگه رام خۆم لە ژيرزه وى بالە خانە ديتە وه، كه لين و كولين دەگه رام، لە ناکاو چاوم به بەردىكى گه وره كهوت، ئەم بەردە لي ره چ دەكات و چۆن كه ووتۆه ئيره! وه بير سەردەمى چيا برين و ئەشكە ونگه راني خۆم كه و تمه وه، يه كه مجار لە ئەشكە وتي كويلئاباد، گووم بووين و ريگاي دەرە وه مان نه ديتە وه و لە بي هيواي هينديك كه و تنه "ئەشەد" خویندن.

به زەحمەت بەردە كه م خشاند و چاوم به ديوارىكى بەردين كهوت كه هۆل كرابوو، به زگە خشكە خۆم تپراكد، تاريك بوو، كه ويستم هەستم، سەرم لە بەردى بالاي سەرم كهوت و ژانىكى تيز به لە شمدا هات و كه دەستم بۆ سەرم برد، خويناوى بوو. دەستم به گيرفانى شالوارە كه م داكرد، تەله فوونم پينه بوو كه چراكهى رۆشن كه م، دەستە كئيله كه م كه هەردەم به شالوارە كه وه هەئواسرابوو، كه و تە بهر دەستم، كه هەميشه چراقوه يه كى بچووكى پيوه يه، چرام رۆشن كرد، ژوورينكى گه وره كه و تە بهرچاوم، پئيليكانى لە گل سازكراو، منى گه يانده تەختاي ژورره كه.

ژورره كه كۆتايى نه بوو، هەروا دەچووم، دەنگە دەنگ دەهات و بۆم ساخ نەدەبووه دەنگى چيبه، بي ئەوهى به خۆم بزائم كه و تمه

ناوچائیکهوه، چالنجی که کوتایي نهدهات. نازانم چهندهی پیچوو، ههتا قچه کانم گهیشته سهر عهرد، له راستیدا عهرد نهبوو، قوروچلپاو بوو.

لیره من به تهنیا نهبووم، خه لکیک که شیوهی ئینسانیان دهدا دههاتن و دهچوون، سهرنجی کهس بو لای من نهچوو. وهستا بووم سهیری دهوروبهیری خوم دهکرد، هیندیگ له مندا لهکان، له مندالی گرووپه کهی خومان دهچوون، بهلام ئهوان نهبوون. نهمدهزانی چ بکه، برؤم، بوهستم، چون بگه ریمهوه بو سهری، چون له تهک ئهوانه بکه وهمه قسه، ئایا له من تیده گهن؟ نه من لهوان دهچم و نه ئهوان له من، نه شمدهزانی ئهوانه مروف یان زینده وهری چ سهردهمیکن، بوچی له ناو قووولایی زهوی دهژین و بوچی مروفی سهری قهت باسی ئهوانه یان نه کردوو، تو بلتی ئیره جیهانیکی نادیار و نه زاندارو بی؟

له شوینی خوم دانیشتم، که سهیری له شی خوم کرد، خودار بوومهوه، دهستم بو سهروچاوم برد، ههستم بهوه نه کرد که ئهوه سهروچاو و له شی من نییه. من چون بهو خیراییه تووشی گوران بووم، چون وام پیهات؟ تهنیا ولام که به میشکم گهیشته ئهوه بوو، که رهنگه ئهوه کاتهی که وتمه ناوچاله که که نازانم چهنده دوور و درئژ بووه و چهندهی کیشاوه، تووشی گوران هاتبیتم. خوم له سهردهمانی دووردا دهبینی، چ دهوور و چ سهردهمیگ، لیم روون نهبوو!

روالهتی خه لک زور له یهک دهچوو، ئاکار و هه لسوکه وتیان زور جیاواز نهبوو، لهو شوینه بهردیکی زور زهلام هه بوو، دههاتن چهند دهوور به دهووریدا دهسوورانهوه و جا دهرویشتن. وهبیر سهری و خه لک که وتمه وه، ئهوه کاتهی به دهوری شته "پیرۆزکراوه کان" دا دهخولینه وه. له کاتی خولانه وه، مندالیک له کاتی سوران به دهوری

به‌رده‌که، شه‌قئیکئ له به‌رده‌که هه‌ئدا. که‌سئیکئ زه‌لام که له پشت سه‌ری بوو، به هه‌موو هئیزی خۆی شه‌قئیکئ له مندائه‌که هه‌ئدا. مندال کهوت و هه‌ستاوه و له به‌رده‌که دوور کهوته‌وه. راوه‌ستابوو سه‌یری خه‌ئکه‌که‌ی ده‌کرد. ئه‌وانه‌ی چاویان به شه‌قلیدانی له به‌رده‌که کهوتبوو، سه‌یر سه‌یر سه‌یریان ده‌کرد. مندال ته‌واو به ته‌نیا ما‌بووه، که چاوی به من کهوت هات و له په‌نام دانیشته‌، به بی‌ئه‌وه‌ی شتیک بلی. ئه‌و خه‌ئکه هه‌موو رووت بوون، ده‌هاتن و ده‌چوون.

مندال رووت له ته‌نیشتم دانیشته‌بوو، پی سه‌یر نه‌بوو، که زۆر له‌وان ناچم و ته‌واو رووت نیم. سه‌یری ده‌ستی کردم که هئیشته‌ده‌سته‌کیلی و چراقوه‌که‌ی پیوه‌بوو. چرا ده‌میک بوو کوژابوو و فۆرعی تیک چوو‌بوو، کیلی ئیتر له کیلی نه‌ده‌چوو، مندائه‌که ده‌ستی بو کیلیه‌کان برد و ده‌ستی پئداهئیناو سه‌یر سه‌یر سه‌یری کردم و بزیه‌کی هاته‌سه‌ر لئوی!؟

برایم فه‌رشی

۱۹/۷/۲۰۲۴